

1935 és 1945 között jött létre az Ahnenerbe nevű intézet, amelyet Heinrich Himmler alapított a német ősiség tanulmányozása végett. A nácik meg voltak győződve a felsőbbrendűségükről, és az intézet olyan titkos kutatókat végzett, amikkel bizonyítékokat akartak szerezni a tézisük igazolásához. A szabadkőművesség, az okkultizmus és a különböző titkos társaságok sem hiányoznak ebből a történetből.

Az Ahnenerbe 1939-re szorosan összekapcsolódott az SS-szel, és egyre több támogatójuk akadt. Köztük Himmler (balra) Borgman (középen) és természetesen maga Hitler (jobbra)

Az Ahnenerbe kutatásai

Nyomozás az árják után

Himmler mellett az első tagok között volt Herman Wirth történész, aki az ősi szimbólumok szakértője volt; valamint Wolfram Sievers, aki az intézet ügyvezetője lett. A kutatások megkezdését számos civil támogató is segítette. Ez a mozgalom az 1800-as évekre nyúlik vissza, és a tagjai hazafias érdeklődést mutattak a német folklór és a helytörténet iránt. Ezek az ideológiák pedig hatással voltak a nácikra, akik ezt a szemléletet fejlesztették tovább.

Különös előzmények

A korabeli antropológusok a nordikus – vagy más néven északi – embert ideálisnak vélték: az ilyen személyeknek magas termetük, világos szemük és szőke hajuk volt. Lényegében ezt hívták a későbbiekben árjának. Maga az árja szó szanszkrit eredetű, aminek jelentése „nemes, tiszta és kiválasztott”. Általában az indo-iráni származású embereket hívták így, és az *Aveszta*, azaz a zoroasztrizmus szent könyve is megemlékezik róluk. A szó megtalálható még a védikus szanszkrit iratokban, mint például a *Rigvédában* és a *Mahábháratában* is. Az 1800-as években a népi mozgalom mellett számtalan író és kutató foglalkozott az árjakkal. A legelső között volt a francia arisztokrata Arthur de Gobineau, aki úgy vélte, hogy vannak alsó- és felsőbbrendű emberek. Magáról például azt feltételezte, hogy a germán frankok leszármazottja, akik az ötödik században meghódították Gallia területeit. Ők voltak az ősi árják

utódai, akik akkoriban egybeolvadtak a többi fajjal és keveredtek velük. Gobineu szerint az észak-európai árják tiszta vérűek maradtak, míg a dél- és kelet-európaiak, az afrikaiak és a közel-keletiek viszont a keveredés hatására degenerálttá váltak. Himmler és társai ezért is kerestek tiszta német vérű embereket az SS-be. Sőt, Hitlerék úgy döntöttek, hogy csakis olyan németek házasodhatnak össze egymással, akik bebizonyították, hogy tiszta német vér csörgedezik az ereikben. Hihetetlen, hogy számos tudományos szakértő is asszisztált ezekhez az elméletekhez: a brit Sir William Jones filológus és az ókori India kutatója olyan megállapításokat tett, hogy az ókori görög és a latin nagyon hasonlít a szanszkritra, így valószínűleg egy töről fakadhatnak. Ez az eredeti nép viszont kihalt, mert más fajokkal keveredett, ám mindenféle terjeszkedtek, és végül megalapították az első civilizációkat. Az elmélet szerint a nép indogermán nyelvjáráson alapuló nyelvet beszélt, és nordikus testi tulajdonságaik voltak. Tudósok és laikusok is magukévá tették ezeket a fejtegetéseket, majd az okkultisták is. Guido von List osztrák okkultista író volt, aki az 1800-as évek végén és az 1900-as évek elején egy új pogány vallási mozgalmat hirdetett, a wotanizmust. A wotanizmus az ősi germán vallást szerette volna feleleveníteni, és megpróbálta lecserélni a kereszténységet, amelyet a nácik gyűlölték. Wotan valójában Odin isten volt a germán mitológiából, de az ófelné-

met nyelvben így nevezték. Guido meggyőzően vallotta, hogy mielőtt a kereszténység Észak-Európában elterjedt volna, még létezett egy egységes, mindent átfogó német civilizáció, akik mágikus rúnákat is használtak. Ezeknek a jelentését őrizték meg a titkos társaságok, például a rózsakeresztesek és a szabadkőművesek is. A rúnákat az Ahnenerbe szintén tanulmányozta, sőt, emblémájukat is azokkal díszítették. Aztán 1887-ben jött a Vril Társaság által is felvásárolt *Völkischer* lap, később pedig az 1905-ben alapított *Ostara völkisch* antiszemita folyóirat, amelyet az 1920-as években Hitler is rendszeresen olvasott. Végül eljutottunk az Ahnenerbe megalapításához.

Expedíciók sokasága

Az Ahnenerbe 1939-re már szorosan összekapcsolódott az SS-szel, és egyre több támogatójuk akadt, sőt, éves konferenciát is tartottak. A régészek is támogatták az intézet kutatásait, hogy megtalálják az árják nyomait, és egy év alatt 65 ezer birodalmi márkát áldoztak az ásásokra. Működése csúcán 137 kutatóval és 82 technikussal dolgozott az intézmény, amelynek számos részlege volt. Az Ahnenerbe aztán több szervezetet is behálózott, így óriásira nőtt a befolyása. Egyik projektjük az volt, amikor Finnországba és a Feröer-szigetekre indítottak expedíciót, hogy összegyűjtsék és lejegyzeteljék a germán népi dalokat. 1935-ben a Karélia régióban még pogány boszorkányokat és jósokat is felkerestek, akik állításuk szerint ismerték a jövőt, ezért alaposan kifaggatták őket. Ezt követte a svéd petroglifák lefényképe-

latot alakítottak ki az akkoriban még csak négyéves Dalai Lámával és Tibet legbefolyásosabb embereivel is. Végül több ládányi kegytárggyal, szobrokkal, szent iratokkal, könyvekkel és tekercekkel tértek vissza Németországba. Az expedíció tagjait előléptették az SS-ben, és kitüntetést is kaptak. Hitler ajándékba kapott egy tibeti „bibliát”, a Kanjurt és egy lámaruhát, míg Himmler kezében az óriási iratanyag landolt. Eszünkbe juthatnak az Indiana Jones filmek, amikben a nácik olyan régészeti leleteket akartak megszerezni, amelyekből mágikus erőt kölcsönözhetnek, hogy megnyerjék a világháborút. Ezt az alapot a valóságból merítették a filmesek, ugyanis Hitler és Himmler is megszállottan próbálta megtalálni a történelmi ereklyéket. Longinus lándzsáját és a Szent Grált is keresték, de az Ahnenerbe megpróbált

zése és lemásolása. Az egyik legnagyobb felfedezés a bajorországi Jura-hegységhez köthető, ahol az Ahnenerbe régészei barlangfestményeket, vésőket, elefántcsont medálokat és egy mamut csontvázát találták meg. Az Ahnenerbe tudósai eljutottak az Antarktiszra, Isztambulba, Damaszkuszba, Athénba és Rómába is, hogy minél több bizonyítékot gyűjtsenek az árákkal kapcsolatban. A leghíresebb és legnagyobb szabású expedíció az 1939-es tibeti volt, amit az SS is támoga-

Az Ahnenerbe leghíresebb és legnagyobb szabású expedíciója az 1939-es tibeti volt, amit az SS is támogatott

Pogányság és neonácik

A wotанизmus nem tűnt el a süllyesztőben, ugyanis 1995-ben Wotansvolk néven megalapították az utódját. Ron McVan, Katja Lane és a neonáci terrorista, David Lane fehér felsőbbrendűségi publikációkat terjesztettek, és az írások foglalkoz-

tak a wotанизmus gyakorlásával is. Újra akarták teremteni a népi egysegtudatot és a fehér embert összekapcsolni az ősi gyökerekkel, azaz az árja faj eszméjével. A mozgalom a 2000-es évek elején szűnt meg.

tott. Hans Friedrich Karl Günther német fajkutató és az eugenika szakértője úgy vélte, hogy az árák meghódították Ázsia egyes területeit, és valószínűleg néhány nagy hatású guru is árja mester lehetett. A tibeti expedíciót Ernst Schafer felfedező, zoológus és vadász vezette, aki korábban is járt már a hegyekben. A tudósok alaposan felmérték Tibet geológiáját, földrajzát és élővilágát. A legfontosabbak közé azok az antropológiai kutatások tartoztak, amelyek az árja faj eredetét voltak hivatottak vizsgálni. Tanulmányozták a helyiek koponyáját és alkatát, hogy megtalálják az árák utódait. Több mint 370 ember anatómiáját jegyezték fel gondosan, hogy otthon alaposan kielemezzék az adatokat. Az okkultizmus iránt érdeklődő náci vezetők azért is tulajdonítottak olyan nagy jelentőséget az expedíciónak, mert Helena Blavatsky teozófus arra utalt az írásaiban, hogy Tibetben szerezte meg a titkos tanok ismeretét. Az expedíció tagjai jó kapcsó-

lecsapni a római Tacitus által írt, 98-ban megjelent, a germánok eredetéről és helyzetéről írt kódexre is, de az végül egy olasz grófnál maradt. Az úgynevezett titkos tudományok vizsgálatát csak tervbe vették, de az intézetet hivatalosan foglalkozott vele.

Egy intézmény végzete

Az Ahnenerbe működése végül csak a második világháború befejezésekor ért véget. Az intézmény tudósait elfogták, bíróság elé állították őket, és az irataikat lefoglalták. Mint tudjuk, Himmler 1945-ben öngyilkos lett, így tőle már semmit nem tudhattak meg a szövetségesek. Wolfram Sieverst bűnösnek nyilvánították, és végül felakasztották. Az Ahnenerbe minden publikus és titkos kutatási eredménye valószínűleg ugyanott landolt, mint a náci titkos csodafegyverek: az amerikaiak kezében...

MISKOLCI LÁSZLÓ